

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπανίδης → ampanidis@gmail.com

ΟΝΕΙΡΟΧΡΟΝΟΣ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΑΒΟΡΙΓΙΝΩΝ

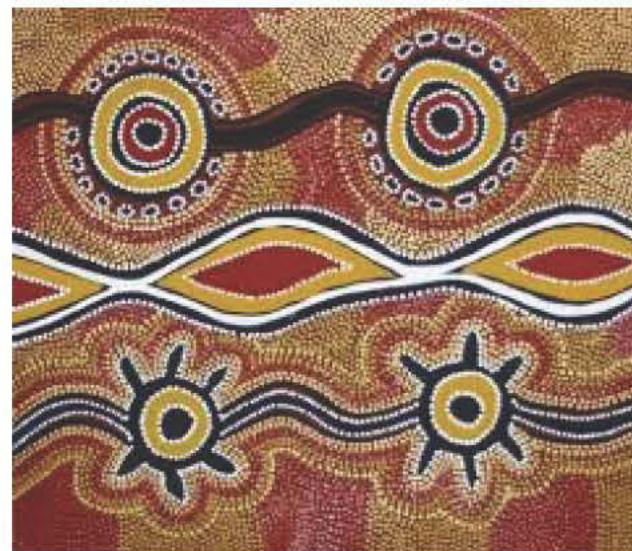
Tο τρίτο αφιέρωμα στους αβορίγινες αφορά το πώς βλέπουν τον θάνατο. Όλες οι θρησκείες αλλά και φιλοσοφίες αναφέρονται στην ιδέα του θανάτου. Έχει όντως πολύ ενδιαφέρον να ρίξουμε μια ματιά το πώς βλέπουν οι Αβορίγινες τον θάνατο. Σαν τέλος ή σαν αρχή; Η υποστηρίζουν μια διαφορετική άποψη τοποθετημένη σε μια εντελώς διαφορετική βάση.

Αντίληψη για τον Θάνατο

Στη διαδικασία του κύκλου της Δημιουργίας, ο θάνατος για τους Αβορίγινες γίνεται αντιληπτός ως ένα υπέρτατο όσο και αναπόφευκτο θεραπευτικό στάδιο, ως μέσο μετάβασης στον Ονειροχρόνο. Είναι μια διαδικασία μετουσίωσης όλων των πλασμάτων στην αρχέγονη προγονική μορφή τους με τελικό αποτέλεσμα την αναγέννηση. Είναι ένα βήμα προς το ονείρεμα και τη συναίσθηση, δηλαδή τη συνδιασμένη αντίληψη μιας ενοποιημένης εικόνας του κόσμου, μέσα στην οποία τα περιγράμματα χάνουν την σταθερότητά τους και το ενεργειακό τους περιεχόμενο ενοποιείται στη μία και μοναδική ουσία της ζωής, την πανταχού παρούσα ενέργεια του Ονειροχρόνου.

Τη σπιγμή του θανάτου το πνευματικό περιεχόμενο της ατομικής μορφής κατανέμεται σε τρία διαφορετικά επίπεδα. Το πρώτο είναι η Τοτεμική Ψυχή που σχετίζεται με τις πηγές ύπαρξης της φυσικής μορφής, όπως είναι ο τόπος της γέννησης, το πνεύμα του ζώου και το είδος των φυτών με τα οποία συγγενεύει. Η δεύτερη όψη της πνευματικής δύναμης του ατόμου απελευθερώνεται στην Προγονική Ψυχή, την επικράτεια των αιώνιων αρχέτυπων, την ουράνια Γη των Νεκρών. Αυτή η όψη ταξιδεύει στους αστερισμούς σε κάποια ιδιαίτερη περιοχή του ουρανού. Αυτή η ουράνια περιοχή έχει τον αντίστοιχο αστερισμό της και το σημαντικότερο εμπεριέχει ένα ιδιαίτερο πρότυπο αόρατης ενέργειας. Αυτά τα πρότυπα συμβολίζονται στα γεωμετρικά σχέδια που ζωγραφίζονται στην κοιλιακή χώρα του νεκρού, κατά τη διάρκεια του τελετουργικού της ταφής.

Τα ίδια σχέδια απεικονίζονται σε κάθε άτομο κατά την σπιγμή της πρώτης του μύποσης. Στις σπιγμές της μύποσης και του θανάτου οι παρευρισκόμενοι τραγουδούν το «Είθε το πνεύμα σου να φτάσει στο στομάχι του ουρανού». Η Τρίτη όψη της ανθρώπινης ψυχής ονομάζεται από τους Ιθαγενείς της Αυστραλίας «Κατεργάρης». Τον Κατεργάρη με διάφορες μορφές και ονόματα τον συναντάμε σε όλες σχεδόν τις μυθολογίες του κόσμου. Αντιπροσωπεύει την πνευματική πηγή του ατομικοποιημένου εγώ, της Εγωικής Ψυχής. Αυτή η πνευματική δύναμη δεσμεύεται από συγγένειες που είχε το άτομο εν ζωή και είναι εκείνη που μας δεσμεύει με το συγκεκριμένο και το πεπερασμένο, με υπευθυνότητες και σχέσεις της ατομικής μας ύπαρξης. Είναι δυνατόν να προσκολληθεί σε αυτόν τον κόσμο, εξαιτίας της συγκινοητικής της εξάρτησης με τις μορφές

του δημιουργημένου κόσμου.

Ο Κατεργάρης των Ιθαγενών μοιάζει με τον κατεργάρη της ελληνικής μυθολογίας Ερμή.

Ο Ερμής αντιπροσωπεύει εκείνη την δύναμη της πλάνης που μας ωθεί συχνά να εκλαμβάνουμε την εφήμερη ζωή μας ως κάπι διαρκές και μόνιμο, ενώ ταυτόχρονα είναι ο περαματάρης, ο ψυχοπομπός ανάμεσα σε αυτόν και τον άλλο κόσμο. Η Τοτεμική, η Προγονική και η Εγωική Ψυχή σχηματίζουν την Ψυχική Τριάδα, ευθέως ανάλογη της Κοσμικής Τριάδας, της Αγέννητης Ύπαρξης, της Ζώσας Ύπαρξης και της διαδικασίας του θανάτου και της Τριάδας της Γνίνης τάξης-είδος, τόπος, φυλή. Η Ψυχική Τριάδα είναι η βάση της συνειδητοποίησης που επιτυγχάνεται στις περιοχές του Ονειροχρόνου. Η βασική αιτία της συγχώνευσης νου και ύλης στη συνείδηση των Ιθαγενών είναι η ευθεία αναλογία των Τριάδων σε όλα τα επίπεδα.

Το παράξενο είναι ότι αυτή η τριαδική αναλογία είναι πάντα επίκαιρη ως πεδίο έρευνας σήμερα στις επαναστατικές θεωρίες της κβαντικής φυσικής. Εν κατακλείδι αυτή η άποψη που εκφράστηκε από τους Αυστραλούς Ιθαγενείς πριν από 100.000 χρόνια είναι το ζητούμενο της σύγχρονης φιλοσοφίας, η οποία στοχεύει στην αντιμετώπιση του νου και της ύλης ως ενιαίας οντότητας.

Το βέβαιο είναι ότι ο θάνατος για αυτούς δεν είναι τέλος και αποκλεισμός. Αντιμετωπίζεται ως μετατόπιση του κέντρου της συνείδησης προς τον αόρατο κόσμο. Στο φως αυτής της αντίληψης είναι ευκολότερο να κατανούσουμε τον τρόπο με τον οποίο κινούνται οι μύθοι του Ονειροχρόνου και τη συχνή απουσία μιας λογικής συνέχειας. Το κλειδί βρίσκεται στη Ονείρεμα. Οι Ιθαγενείς ονειρεύονται καθημερινά τον κόσμο. Ζουν εξαιτίας του ονείρου και το βιώνουν μέσα σε αυτό που εμείς αποκαλούμε πραγματικότητα. Είναι ένας τρόπος ζωής εμπνευσμένος από τη γνώση και τη σοφία της ενοποιημένης συνείδησης. Αυτόν το μαγικό τρόπο ζωής προσπάθησαν και πέτυχαν σε μεγάλο βαθμό να ξεριζώσουν οι Βρετανοί άποικοι, ως εισβολείς, παρεμβαίνοντας στην κοινωνική δομή, στα ίθια και έθιμα,

στο δικό τους πολιτισμό. Είναι σαν ένα «ξεκαθάρισμα» των παλαιότερων πολιτισμών που έπρεπε πλήρως να μεταμορφωθούν ή να εξαφανιστούν. Ερχόμενοι σε επαφή με τους ανθρώπους του δυτικού κόσμου, η φυλή Γουρούντζερι των Ιθαγενών, νιώθοντας την αποκοπή τους από το φυσικό τρόπο ζωής και την όλη φιλοσοφία του ονειρέματος αποφάσισαν να διακόψουν το νήμα της συνέχισης της ζωής αρνούμενοι την τεκνοποίηση.

Δεν ήθελαν πλέον να συμμετέχουν σε έναν κόσμο που είχε χάσει τις ρίζες του και την επαφή του με την ουσία της ζωής. Όπως ανέφερε ο Μπέρναμ-Μπέρναμ, Πρεσβύτερος αυτής της φυλής σε δίλωσή του για αυτό το θέμα: Εμείς η φυλή της Θείας Ενόπτης των Πραγματικών Ανθρώπων φεύγουμε από τον πλανήτη Γη. Στο χρόνο που μας απομένει επιλέξαμε να ζίσουμε στο ύψιστο επίπεδο Πνευματικής ζωής: αγαμία, ένας τρόπος για να επιδείξουμε σωματική πειθαρχία. Δεν θα κάνουμε άλλα παιδιά. Όταν και το νεότερο μέλος μας θα έχει αποχωρίσει, αυτό θα είναι και το τέλος της άδολης, ανθρώπινης φυλής. Είμαστε αιώνιες υπάρξεις. Υπάρχουν πολλοί τόποι στο σύμπαν όπου μπορούν να ενσαρκωθούν οι ψυχές που πρόκειται να μας ακολουθήσουν.

Για τους Ιθαγενείς της Αυστραλίας η παραβίαση των ιερών σχέσεων ανάμεσα σε ομάδες ανθρώπων και τον τόπο της γέννησης τους είναι προϊόν της πνευματικής αποσύνθεσης που διακόπτει τη θεμελιώδη αρμονία πάνω στην οποία στηρίζεται η Δημιουργία. «Κατοικούμε σε αυτή τη γη πριν την έναρξη του χρόνου. Προερχόμαστε άμεσα από τον Ονειροχρόνο των Δημιουργών Προγόνων μας... Όλοι οι άλλοι ανθρώποι προήλθαν από εμάς. Εκείνοι που καλλιεργούν τη γη κατασκευάζουν κτίρια και διατηρούν ζώα δεν ανήκουν στη πνεύματα αυτής της γης. Πρέπει να φύγουν, γιατί ζουν ενάντια στο Νόμο αυτής της γης».

